

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΕΣ ΠΗΓΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ (Απρίλιος 2007)

Συγγραφέας: ΝΙΚΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ

Το ενεργειακό πρόβλημα της Ελλάδας καθίσταται εμφανές, αν αναλογιστούμε ότι η χώρα μας καλύπτει τις ενεργειακές ανάγκες της σε ποσοστό 69% από εισαγωγές συμβατικών καυσίμων, ενώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση το αντίστοιχο ποσοστό κυμαίνεται κατά μέσο όρο στο 50%. Οι επικίνδυνες περιβαλλοντικές επιπτώσεις της χρήσης ορυκτών καυσίμων και η διαπιστωθείσα δραματική επιδείνωση των κλιματικών συνθηκών στην Ευρώπη και στον πλανήτη οδήγησαν πρόσφατα την Ευρωπαϊκή Ένωση σε νέες πρωτοβουλίες που υποχρεώνουν τις κυβερνήσεις των κρατών-μελών να επαναχαραξουν βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα τον ενεργειακό τους σχεδιασμό.

Σύμφωνα με το Πρωτόκολλο του Κιότο η Ευρωπαϊκή Ένωση υποχρεούται να μειώσει τις εκπομπές των αερίων του θερμοκηπίου κατά 8% στο διάστημα 2008-2012 σε σύγκριση με τις τιμές του 1990, ενώ με βάση τον επιμερισμό που έχει γίνει στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης δόθηκε στην Ελλάδα η δυνατότητα αύξησης των εκπομπών ως 25%. Ο σωστός ενεργειακός σχεδιασμός, πέρα από το προφανές όφελος που επιφέρει για τη μείωση του ενεργειακού κόστους, έχει επίσης πρωταρχική σημασία για την προστασία του περιβάλλοντος. Η χώρα μας για να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της θα πρέπει να προωθήσει συστήματα και τεχνολογίες που δεν επιβαρύνουν το περιβάλλον και συμβάλλουν στην αειφόρο ανάπτυξη. Στο πλαίσιο αυτό, η ανάπτυξη Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΑΠΕ) έχει μεγάλη σημασία.

Ένας τομέας που εμφανίζει μεγάλο ρυθμό ανάπτυξης στην κατανάλωση ενέργειας είναι ο κτιριακός. Πάνω από 40% της καταναλισκόμενης ενέργειας στην Ευρώπη χρησιμοποιείται για την παραγωγή θερμικής και ηλεκτρικής ενέργειας για την εξυπηρέτηση των κτιρίων. Η ενέργεια αυτή παράγεται κατά κανόνα από συμβατικά καύσιμα, τα οποία και ευθύνονται για το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Συνεπώς, ο βιοκλιματικός σχεδιασμός των κτιρίων και των οργανωμένων οικιστικών συνόλων πρέπει να μετεξελιχθεί σε σοβαρή παράμετρο στον αρχιτεκτονικό και πολεοδομικό

σχεδιασμό.

Υπάρχει επίσης το πρόβλημα της έλλειψης ενός σωστού θεσμικού πλαισίου για τη στήριξη των ΑΠΕ. Ο πρόσφατος νόμος 3468/2006 εμφανίζει αδυναμίες ως προς την αμεσότητα των στόχων του και την αποτελεσματικότητά του. Επιβάλλεται συνεπώς να εγκαταλειφθεί ο συγκεντρωτικός χαρακτήρας του ενεργειακού συστήματος με την αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών και τη θεσμοθέτηση οικονομικών κινήτρων, έτσι ώστε οι επενδύσεις σε ΑΠΕ να αποτελέσουν εθνικό ενεργειακό πόρο με δυναμική επέκτασης.

Ο «θεός» Αίολος και ο «θεός» Ήλιος δώρισαν στη χώρα μας μια μεγάλη προίκα. Μπορούμε να εκμεταλλευθούμε τις δύο αυτές φυσικές δυνάμεις, χωρίς να διαταράξουμε το ευαίσθητο ηπειρωτικό και νησιωτικό τοπίο. Η αειφόρος ανάπτυξη μέσω των ΑΠΕ μπορεί να συνυπάρξει με την προστασία και -γιατί όχι- την ανάδειξη του φυσικού και ιστορικά δομημένου περιβάλλοντος της χώρας μας, αρκεί να μελετήσουμε και να προγραμματίσουμε ορθολογικά τις από εδώ και πέρα ενέργειές μας, με τη συναίνεση των τοπικών κοινωνιών.

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» στις 22 Απριλίου 2007, σ. Β4.